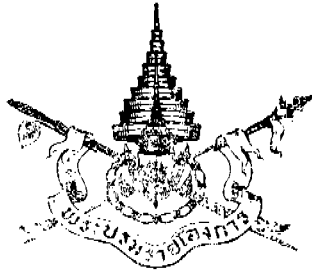

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘

พระราชกฤษฎีกา
เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี
จังหวัดสุพรรณบุรี
พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๑๒ ตอนที่ ๑๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๘

โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาล เมือง
สุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อความเหมาะสมแก่การ
บริหารกิจการท้องถิ่นยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธ
ศักราช ๒๔๘๕ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล
พ.ศ. ๒๔๘๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราช
กฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกาเรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี
พ.ศ. ๒๔๘๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับลงแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี
จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งได้กำหนดไว้ตามมาตรา ๕ แห่งพระราช
กฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี
พุทธศักราช ๒๔๗๘ เสียใหม่ โดยมีเขต ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เล่ม ๑๒ ตอนที่ ๑๐ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘

ด้านเหนือ ตั้งเส้นหลักเขตที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ที่ฝั่งตะวันตกของแม่น้ำสุพรรณบุรี ห่างจากเชิงสะพานเข้าวัดจามกน้อยเป็นระยะ ๑๖ เมตร เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออก เฉียงใต้ ถึงฝั่งตะวันออกของ คลองส่งน้ำชลประทาน ซอยแยกขวา ๑ ห่างจากศาลาพักร้อนวัดหอยโขง (วัดร้าง) ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้เป็นระยะ ๑๒๐ เมตร ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๒

ด้านตะวันออก จากหลักเขตที่ ๒ เลียบตามฝั่งตะวันออกของคลองส่งน้ำชลประทานซอยแยกขวา ๑ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้เป็นระยะ ๒๑๖๕ เมตร ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๓

ด้านใต้ จากหลักเขตที่ ๓ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงท่าตะวันออกของแม่น้ำสุพรรณบุรี ห่างจากศาลาทำน้ำวัดศรีบัวบานไปทางทิศเหนือเป็นระยะ ๕๐ เมตร ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๔

จากหลักเขตที่ ๔ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือเป็นระยะ ๑๒๐ เมตร และห่างจากศูนย์กัลป์ของแม่น้ำสุพรรณบุรีไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้เป็นระยะ ๒๕๐ เมตร ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๕

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๘

ด้านตะวันตก จากหลักเขตที่ ๕ เป็นเส้นตรงไปทางทิศเหนือ ถึงปากเหนือของถนนไปวัดมาเลโดยก่ตรงปากตะวันออกของถนนไร่ผ้าย ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๖

จากหลักเขตที่ ๖ เลียบตามปากตะวันออกของถนนไร่ผ้ายไปทางทิศเหนือ ถึงมุมตะวันออกเฉียงเหนือของศาลเจ้าพ่อหลักเมือง ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๗

จากหลักเขตที่ ๗ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ถึงฝั่งตะวันตกของแม่น้ำสุพรรณบุรีตรงวัดกุฎีสงฆ์ (วัดร้าง) ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๘

จากหลักเขตที่ ๘ เลียบตามฝั่งตะวันตกของแม่น้ำสุพรรณบุรีไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือและทิศตะวันออกเฉียงเหนือ จนบรรจบหลักเขตที่ ๑

ตั้งปรากฏในแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ตามเส้นแนวเขตที่กล่าวไว้ในมาตรา ๓ ให้มีหลักย่อยแยกไว้เพื่อแสดงแนวเขตด้วยดเบสมกวาง

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๙๘

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ
ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ
เนื่องจากสภาพของท้องถิ่นได้เจริญก้าวหน้าขึ้น และมีชุมชนรวมกัน
อยู่หนาแน่นทั้งในเขตและนอกเขตเทศบาล จึงควรปรับปรุงเขตเทศบาล
เมืองสุพรรณบุรีเสียใหม่ โดยขยายเขตไปตามความเหมาะสมแก่การ
ปกครองและการทนบำรุงท้องถิ่นต่อไป.

